es vt in toto mari stillam vnā aque inuenire si posset nec ō toto mari stillā modicā haurire.

Dñe mi iesu christe q̄ pnitiosum/ q̄ stupendum/ q̄ q̄ pfundu z ē chaos illud atq̄ mortiferū. qō firmaui inter me et te. Hoc est chaos vitiorū ⁊ pcōrū meorū: quod diuidit inter me ⁊ te/ ⁊ odorem suauitatis tue venire non sinit ad nares spūales cordis mei. Hec est nubes densissima atq̄ deterrima: quā opposuisti inter me ⁊ te. Ne transeat a fonte pietatis ⁊ dulcedinis tue oro ad me. Et bñ obstitit nubes ista maledicta iustissimo iudicio tuo/ hoc patiēte me/ nisi largiris gratiam oronis p quā impetrem a te/ qui es dulcissimus ⁊ plargus miserator/ veniā ⁊ gratiā quā desidero. Dele igit̄ tu verus sol iusticie ⁊ intelligentie/ nubē istā/ tam tibi odibilem/ tam mihi noxia z. Dissipet illam atq̄ diffugiat lux speciosissima/ atq̄ dulcissima miserationū tuarū: que lumen claritatis tue penetrare nō sinit intima cordis mei. Auser dñe miscōdie mortiferam istā diuisionē inter me ⁊ te: vt sentiā odorem suauitatis tue. q̄ ꝓcupiscētias in me generet eternas: sicē fec̄ in Iobe euāgelista dilecto tuo: vt curram in odore vngentorū tuorū. Currā inq̄ ad te/ et pcurrā viam mandatorū tuorū/ que ducit ad te veritatē ⁊ viam veritatis: in qua nō est offendiculū erroris aut fallacie: ī qua nemo labitur. in qua sola tutissime ⁊ absq̄ omni piculo ambulat̄. Hanc mēsam sacratissimam/ benedictam/ venerabilissimam/ ⁊ omnibus sanctis adorandā. Hāc mēsa z/ opulentissimāq̄ refectionem/ ita vt in fortitudine illius ambulem tota quadragena vite istius/ donec pueniaz ad montem dei. hoc est ad eminentissimā sublimitatem beatitudinis ⁊ glorie: quā preparasti ⁊ promisisti dilectis ⁊ electis tuis. His et hmōi verbis vteris de consilio meo quotiens interes missarū solennijs. Solerter aūt attēde/ q̄ sub specie panis ⁊ vini. tanq̄ sub signis ⁊ p designationē vitatis veri panis ⁊ veri potus qui indubitanter christus est/ ab animabus nostris. vt p̄dixi tibi pro modo puuilitatis infantie animarū nostrarū atq̄ tenebrositate p̄sentis noctis/ vtcūq̄ capit̄ ⁊ ad effectū spiritualis refectionis pcipit̄: q̄ in nuditate sua/ tanq̄ ī mensitate glorie sue atq̄ suauitat/ ab animabus nostris/ hic capi nō posset. Introducunt igit̄ eā signa illa ⁊ species ille visibiles panis ⁊ vini/ cōuenientissima designatione: cum p se ipam ⁊ iuisibilis ⁊ insensibilis sit animabus nostris. Nihilominꝰ tū p̄sentia sua atq̄ vtute opat̄ refectionē spūalē animarū nostrarū ⁊ hoc p ipam vitatem corpis ⁊ sanguinis dñi nr̄i iesu christi. q̄bus ⁊ esse voluit ⁊ dedit hanc vtutē: vicz vt p ipa refectio ista spiritualis pficeret̄. Et quia de isto sacramēto taz venerādo tanq̄ ineffabili tibi in libro de sacramētis (put decuit ⁊ possibile fuit mihi) late diffuseq̄ tibi satisfactum est: Cōsulo q̄tenꝰ tractatū illū diligenter solerterq̄ inspicias. vt plenaz fidē de illo habeas. nāq̄ illic ē fons indubitanter deuotissimarum orationum et obnixarum supplicationum.

Quedā ptinētia ad sup̄dicta. Ca. XXXIIII

Vtinam autem ⁊ noscas ⁊ memoriter teneas mirabilia: que placuit deo ac saluatori nostro ostendere de isto sacramento. Quidam nāq̄ cōuersus ordinis Cistercien. in abbacia Abiensi: eiusdē ordinis quotiens sacratissimam eucharistiam accipiebat: tanto gaudio in eius acceptione pfundebat̄/ q̄ in aera rapiebat̄ spatio duorū pedū a terra: ibiq̄ stabat spatio circiter dimidie hore/ nō alio fulcimento sustentatus q̄ gaudio adiuncto. Quid ergo mirū si rapiendi sumus obuiā iam christo dño in aera/ reuelata facie eius gloriaz intendentes: q̄ ī iste tam modico lumine p̄sentie dei ac saluatoris nr̄i irradiatus: vtcūq̄ rapiebat̄ ab ipso in aera/ ⁊ tenebat̄ inibi ab eodem. Fuit ⁊ alius tempore meo eiusdem ordinis monachus mihi notus/ ⁊ familiarit̄ mihi dilectus: qui tāte suauitatis odorē ex pixide in qua venerabilissima ac sacratissima eucharistia reponebatur/ ⁊ seruabatur sentiebat: vt famen adeo vehementem de ipa pixide cōmedendi in eo excitauerat ardor huiꝰ: q̄ ipsam pixidem eum comedere compulit.

Operabatur ⁊ idem venerabilissimum sacramentum in eodem monacho/ aliud memoria dignissimum miraculum/ quātocunq̄ enim spatiosa esset ecclesia/ ⁊ quātūcūq̄ haberet abdita receptacula: non poterat tamē ei abscondi benedictus saluator in sacramento isto/ q̄cito nāq̄ ī trabat ecclesiā sentiebat odoris illius fla grantiam/ quo odore perfusus ⁊ attractus accurrebat illuc cum festinatione/ vbi illum esse tam stupendo odorum indicio presentiebat. Fiebat ⁊ aliud eidem: vt si quis eum intellige dominum creatorem et saluatorem transferre vellet/ et ab ipso loco

vbi odor suauitatis eius illū esse indicauerat ad locum alium. hoc prefatū monachū latere nō poterat, statim em̄ dicebat. Hinc recedebat dn̄s meus ac trāsit: illuc iuit tanq̄ via ista trāsitu siue trāslatione ip̄i⁹ aromatisans effecta eēt, qd̄ ⁊ reuera fiebat. hāc tn̄ suauitatem odorū illi soli monacho sentire datum erat.

Quare deus laudauit importunitatē orātis in euangelio luce Ca. XXXV

Mirabitur autē fortassis aliquis: quam ob causam ipsa veritas laudauit importunitatē ⁊ improbitatē orantis in euangelio: cum in oratiōe locū habere nō possit. Est em̄ dei tranquillitas inultimate quietis pacacissima / ⁊ inultimate īmutabilitatis īpturbatissima: q̄ ppter ad ip̄m nullo modo attīgere pōt molestia vlla vel tediositas. Nec min⁹ facile nec iucundū est ei orare hac nocte incessant: q̄ orare hora vna vel vicesiliterq̄ orari a multis / q̄ ab vno. Nō em̄ laborabat vllo modo intendens orōnibus nostris / vt fatiget eū. aut vllo tedio afficiat orōnis q̄tūcūq̄ instantia. Nec vna hora magis oportuna est ad orādu ip̄i / q̄ alia. sicut accidit in regibus ⁊ alijs magnatibns / q̄ hoīes tm̄ sunt. qui vel occupationibus vel tribulatiōib⁹ interduz exorabiles: interdū vero difficiles ad exaudiendū rogantibus inueniunt. Propter hoc ⁊ quedā mulier sancta ⁊ inclusa nō audebat se dare in orationem. donec videret ei q̄ ordo Cistercien̄. exiuisset. ad laborē, qualiter inquiebat attenderet vel intenderet orōni misere vni⁹ mulierculeꝛ tanta multitudine sanctorū magnorumq̄ virorū ad ip̄m clamāte qualiter tot / et tantis ip̄i loquētibus / intenderet voci mee? Credebat igit̄ mulier istū ordinē Cistercien̄. vacare ab orōne dum essent in labore: q̄diu aūt in claustro vel monasterio essent: orōnibus ⁊ collocutionibus occupari. Errauit igitur indubitanter / ⁊ modicū valde apprehendit adhuc v̄tutē om̄ipotentissimam creatoris. Dico igit̄ q̄ illis exemplis duobus p̄nominatis / de vidua videlicet ⁊ amico / voluit nos inducere misericordissimus saluator ad amoris studiū ⁊ instantiā orōnis. Et p hoc scz validissimum argumentū. Si em̄ instantia p̄cū vincit duriciā iudicis / vt viduā exaudiret. Et si īprobitas amici h̄ potuit / vt media nocte dormientem vicinū excitaret ⁊ surgere faceret ⁊ ab eo quotquot panes habebat necessarios obtineret: q̄to facilius a magnificētissimo et misericordissimo deo obtineri speranda sunt om̄ia bona data. om̄ia salutaria / om̄ia necessaria / pie obnixeq̄ petentibus. Judice nāq̄ illo obsistebat duricia cordis eius / vidue p̄cibus. In amico somnolentia ꝓpria / ⁊ pueroꝝ ipsius obsistere poterat: vt ip̄e sumpt⁹ siue expensas panum presertim si vel auarus erat / vel nō eousq̄ abundans panibus. Apud prelargum aūt ⁊ p̄diuitē deū ⁊ sup omnē cogitatum nihil horum obsistit / vel aduersat̄ petentibus. solū hoc ad exauditionē eorum requiritur: vt qua possunt instantia atq̄ deuotiōe p̄cent̄. Nec p̄tereunda est hic astronomorum confutatio atq̄ confusio: qui cū eligēdas horas adeundo p̄ncipes / ⁊ porrigendo eis p̄ces vel petitiones / ⁊ docuerint ⁊ scripserint. Nō ausi tn̄ fuerūt vl̄ docere vel scribere q̄ aliqua hora infausta vel infortunata esset ad p̄candum deū / vel ad quodcūq̄ seruitium impendendū eidem. Et cū de hoc cum q̄busdā modernis astronomis sermonē cōferrem: h̄ ipsum contexerunt / vicz q̄ om̄is hora infausta ⁊ fortunata esset ad seruiendum deo altissimo / ⁊ ad exorandum ⁊ ad dep̄candum illū. Et quia nec celi nec luminaria nec stelle de talibus intromittunt se, quod si adiecisset s̄moni suo / quia dei seruitium est sup̄ virtutem celorum lunarium ⁊ stellarum / ⁊ verissime hoc dixissent: quod inde apparet euidenter q̄ dei seruitium / ipsos dei seruitores / adeo exaltat ⁊ potentes efficit / vt eis celestia illa subdita sint ⁊ obediant. Quod euidenter ostensuz ē Josue. x. c. vbi p̄cipiente Josue seruo dei ⁊ dicente. Sol contra gabaon ne mouearis et luna contra vallem haylon. ⁊ consequenter sb̄iungit. steteruntq̄ sol ⁊ luna ⁊c. Hoc aūt ignorare non poterunt astronomi, cum duplicata sit dies sole stante super terram spatio duorū dierum.

Q̄ in deo delectari ⁊ ei esse subditum adiuuat orationem. Ca. XXXVI

Nunc pret̄ hec alia duo adiuuamenta fortissima orationis subiungam: que spiritussanctus in ps̄. docuit euidenter / dicēs per os Dauid. Delectare in dn̄o. ⁊ dabit tibi petitiones cordis tui. Alterū vero quod sequit̄ ē: subditus esto dn̄o / ⁊ ora eum. Vbi sciendū ē